

det mig, være et Tilbagekridt, dersom man vil træffe en Ordning, hvorefter begge eller alle Skibsinspektørerne skulle have deres Bopæl i Kjøbenhavn. Følgen deraf vil jo være, at deres Eftersyn og Undersøgelser naturligt ville blive forsinkede netop i saadanne Tilfælde, hvor det kunde være yderst magtpaaliggende, at de hurtigst muligt kom tilstede; men naar de Herrer fremdeles foreslaa, at Tilfynet med Dampfartøier skulde gaa ind under samme Kontor, saa kan jeg ikke negte, at det forekommer mig, at man her har taget sig Tingene overmaade let. Saaledes leilighedsvis i en Lov at gribe forstyrrende ind i en anden Lov, som oveniud er udgaaet fra et andet Ministerium end det, fra hvilket det foreliggende Lovudkast er blevet forelagt, forekommer mig altid at være noget misligt. Jeg skal gjøre opmærksom paa for det Første, at de Syn, som der er Spørgsmaal om efter Loven af 24de Marts 1875, finde fornemlig Sted med Hensyn til Dampskjeder, og de forudsatte særegne mekaniske og tekniske Indfigter. Der kræves dertil ganske andre Mænd end de, der er Spørgsmaal om, for at føre Tilfyn med Skibe og deres Belasting, hvorom jo det foreliggende Lovforslag handler. Lægger man Tilfynet med Dampskjederne ombord i Dampfartøier ind under Skibsinspektørerne, vil dette let føre til, at man med Hensyn til Besættelsen af disse Poster maatte kræve personlige Kvalifikationer, som man maatte ellers ikke vilde vælge Bøgt paa, naar man vilde vælge Skibsinspektører, som kunde opfylde de Forpligtelser, som ifølge Lovforslaget skulle paahvile saadanne Mænd. Og vil man tage et saadant Hensyn, som f. Ex. er foreslaaet i Vædringsforslaget, der udenfor Betænkningen er stillet af 4 ærede Medlemmer af Udvalget, og som gaar ud paa, at kun den, der har faret i mindst 5 Aar som Fører af et Skib i udenrigsk Fart, kan ansættes som Skibsinspektør, saa ses det let, at man der er kommen ind paa en Vej med Hensyn til Betingelserne for at blive Skibsinspektør, som overhoved slet ikke lader sig forene med Tanken om, at disse samme Mænd skulle undersøge Skjederne i Dampfartøier. Ikke desto mindre vil det ses, at to Medlemmer staa som Forslagsstillere paa begge Forslagene. Hvorledes de kunne gjøre det, veed jeg ikke, men de ærede Medlemmer ville maatte selv oplyse Thinget derom. Fremdeles behøver jeg ikke at gjøre opmærksom paa, at den hele, om jeg saa maa sige, Mechanisme efter det foreliggende Lovforslag og efter Loven af 1875 om Tilfyn med Dampskjeder i Dampfartøier er helt forskjellig. Her er det Mening, at Skibsinspektørerne dels efter Opfordring og dels spontant, det vil sige frivillig, naar der dertil maatte findes at være Leilighed, skulle anstille Undersøgelse af Skibe osv., men Loven af 1875 har en ganske anden Forudsaetning. Der er der nemlig Tale om periodiske Syn, som skulle anstilles til visse Tider under visse Forudsætninger,

og hvem er det, som sætter Maskineriet i Bevægelse efter Loven af 1875? Det er Politivrigheden, men her lægger man det ind under — Registreringskontoret. Hvorledes vil man tænke sig Forholdet, naar man har lagt disse Syn ind under dette Kontor, men man ikke har fritaget Politivrighederne fra deres Funktioner ifølge Loven af 1875 — hvorledes, siger jeg, vil Forholdet mellem disse Myndigheder blive? Det synes mig altsaa temmelig klart, at man ikke har gjenmentænkt det Forslag, som her er stillet. Med andre Ord, det er fuldstændig umuligt at gjenføre det, Forslaget under Nr. 3 gaar ud paa, naar man ikke vil bestemme sig til aldeles at omforme, for ikke at sige ophæve Loven af 1875, og det er der jo ikke stillet noget Forslag om. Naar det i Forslaget under Nr. 4 i Betænkningen foreslaas at indskrænke Skibsinspektørernes Antal fra 3 til 2, og under Nr. 5, at de skulle ansættes af Indenrigsministeren og ikke af Kongen, skal jeg ikke opholde mig videre ved disse Vædringsforslag. Ikke heller skal jeg dvæle længe ved Forslaget under Nr. 6, der gaar ud paa at nedfætte Skibsinspektørernes Lønning fra 4,000 Kr. til 3,000, hvad Begyndelseslønningen angaar, og fra 6,000 Kr. til 5,000 Kr., hvad Maximumlønningen angaar. Det er et Flertal, der har stillet dette Forslag, desværre et Flertal, der bestaar af 7 Medlemmer. Mindretallet, hvortil jeg hører, har ikke kunnet tiltræde dette Forslag. Selv om man vilde kunne gaa ud fra, hvad der er udtalt i Betænkningen, at Forretningerne ikke ville blive overbebyrdende hverken for 3 eller for 2 Skibsinspektører, forudsat, at deres Forretningsvirksomhed indskrænkes saaledes, som det er foreslaaet fra Udvælgets Side, vil det dog altid blive en meget betydningsfuld og vigtig Virksomhed, disse Mænd ville faae at udføre, og jeg tror, det er urigtigt ikke at sætte Lønningen saaledes, at man gjør det muligt for Regjeringen at faae virkelig dygtige og kvalificerede Folk til at udføre den Gjerning, hvorom her er Tale. Paa et saadant Punkt at ville gjøre en Besparelse af 1,000 Kr. eller for to Skibsinspektørers Vedkommende af 2,000 Kr. om Aaret, synes mig ikke at være rimeligt. Dette Forslag staaer imidlertid i en vis Forbindelse med et andet Forslag, der ligeledes er stillet af et Flertal, nemlig Forslaget i Betænkningen under Nr. 18, og som jeg med det Samme vil omtale. Det gaar ud paa at nedfætte den Betaling, som skal ydes Besigtigelseskommissionens Medlemmer for Besigtigelsen. Der foreslaas i Lovforslaget, at hvert Medlem skal have 15 Kr., naar Skibets Drægtighed er under 100 Reg.-Tons, og 24 Kr., naar den er 100 Reg.-Tons eller derover. Forslaget gaar nu ud paa at nedfætte disse Beløb med en Trediedel, nemlig fra 15 til 10 og fra 24 til 16 Kr. Dette Vædringsforslag vil jeg for mit Vedkommende bestemt udtale mig imod. Dersom man vil paaberaabe sig, hvad der maa an-